

Poëzielijn - gedichten week 17

THEMA NATUUR

'Hommel' – Toon Hermans uit *Alles is heimwee*

De hommel hommelt langs mijn oor
Ik kijk niet op of om
Hij ziet me trouwens nog niet staan
Hij spoedt zich naar zijn blom

'Lief' – Toon Hermans uit *Alles is heimwee*

Een vogel zat
Op het zebrapad
In elkaar gedoken
Al vliegend door de grote stad
Had hij een poot gebroken
De mensen dromden er omheen
Daar op het drukke plein
't verkeer stond stil, nou zie je maar
Hoe lief de mensen zijn

THEMA LEVEN

Klein. 's Avonds – M. Vasalis, uit *Vergezichten en gezichten*

In het hart van de storm zit ik stil.
Door grote veren bruist de wind,
wild, fris, maar ik zit warm en klein.
Door natte haren kijkt een engel binnen,
de wind strikt al de grijze veren op zijn rug
terug
en hij zucht ongeduldig aan het raam.
Zijn lange, grijze ogen speuren rond.

Maar ik zit stil,

ik wil niet.

Dan leunt hij met zijn volle hand

nog even dringend aan de ruit,

die buigt, en schudt zijn haren uit

en bruisend vliegt hij weg van hier,

ver – waar ik hem niet volgen kan.

Ik wou niet.

Waarom huil ik dan?

Als daar muziek voor is, wil ik het horen:

ik wil muziek voor oude mensen, die nog krachtig zijn,

en omgeploegd met lange, diepe voren

en ongelovig. Die de wellust en de pijn

nog kennen. Die bezaten en verloren.

En als er wijsheid is, die geen vermoeidheid is,

en helderheid, die geen versterving is,

wil ik die zien, wil ik die horen.

En anders wil ik zot en troebel zijn.

De vuilnisman ben ik – Willem Wilmink uit *Loodzware tassen*

Ik hoorde iemand zeggen:

wat is het hier toch schoon,

wat is het toch weer netjes

in de straatjes waar ik woon.

Hoe komt dat dan, hoe komt dat dan?

Ja, dat komt door de vuilnismán...

en de vuilnisman ben ik,

prak-prik,

de vuilnisman ben ik.

Ik hoorde iemand zeggen:

de straten zijn weer nat

en het heeft niet eens geregend,
wat wonderlijk is dat.
Hoe kan dat dan, hoe kan dat dan?
Door het sproeien van de vuilnismán...
en de vuilnisman ben ik,
prak-prik
de vuilnisman ben ik.

Ik hoorde iemand zeggen:
wat mooi is Nederland,
wet huizen en met molens
en schelpen op het strand.
Wie maakt er zo'n mooi landje van?
Dat doet er dus de vuilnismán...
en de vuilnisman ben ik,
prak-prik,
de vuilnisman ben ik.

Als ik niet meer zou werken,
dan werd het hier een troep
van oud papier en blikjes,
van plastic en van poep.
Dus ik werk zo hard ik maar kan.
Ja, drie hoera's voor de vuilnismán...
en de vuilnisman ben ik,
prak-prik,
de vuilnisman ben ik.

THEMA LIEFDE

Verliefd – Willem Wilmink uit *Deze vuist op deze vuist*

Ik was verliefd geworden,

ik kocht een zak vol snoep,
die wou ik haar gaan geven.
Toen stond ik op haar stoep.

Toen zei ze: Rare kerel,
wat moet ik met jouw snoep?
Mijn tanden en mijn kiezen
bederven van die troep.

Ik heb allang een jongen,
die jongen die heet Joep.
Jij mag hier niet meer komen,
behalve als ik roep.

Nu loop ik door de regen
en door de hondespoep,
al met mijn grote verlangen,
al met mijn zak vol snoep.

THEMA BEKENDE LIEDJES

Wilt u een stekkie van de fuchsia? – Annie M.G. Schmidt en Harry Bannink

Wil u een stekkie, een stekkie, een stekkie
Wil u een stekkie van de fuchsia
Heb u een plekkie, een plekkie, een plekkie,
Heb u een plekkie voor de fuchsia
Het is een makkelijke plant
Hij eet als 't ware uit de hand
Een beetje mest, een beetje zon
Hij doet het best op 't balkon
Ik geef een stekkie, een stekkie, een stekkie
En als ik 's avonds op visite ga
Dan breng ik overal geluk
Ik geef een stekkie van de fuch
Ik geef een stekkie van de fuchsia
Van de fuch, fuch, fuchsia

Iedereen in de stad
Heeft al een stekkie van de fuchsia gehad

Meneer De Wacht, op nummer acht
Heeft al drieëntwintig stekkies grootgebracht
refrein

Geen huis in de straat
Waar niet een fuchsia te bloeien staat
Juffrouw Beth uit de flat
Heeft een roze fuchsia op haar toilet

refrein

M'n opa, Annie M.G Schmidt en Harry Bannink

Elke zondagmiddag bracht ie toffies voor me mee.
Ik weet nog de spelletjes die me opa met me dee,
restaurantje spelen en me opa was de kok,
bokkewagen spelen en m'n opa was de bok

refrein:m'n opa
m'n opa
m'n opa

in heel Europa was er niemand zo als hij.
m'n opa, m'n opa, m'n opa,
En niemand was zo aardig voor mij.
In heel Europa m'n oude opa.
Nergens zo iemand als hij, niemand zo aardig voor mij
in heel Europa m'n ouwe opa.
nergens zo iemand als hij niemand zo aardig voor mij
in heel Europa m'n eigen opa

Als ik me verveelde ging ik altijd naar 'em toe.
Hij verzoon een spelletje en nooit was ie te moe.
Van de dijk afrollen en m'n opa was de dijk,
detectiefje spelen en m'n opa was het lijk.

refrein:m'n opa
m'n opa
m'n opa

Samen naar de apies kijken, samen naar het strand.
En als je geluk had ging je samen naar de brand.
Samen op het ijs en met een sleetje in de sneeuw,
leeuwentemmer spelen en m'n opa was de leeuw.
Altijd als we samen waren hadden we veel plezier.
stierenvechter spelen en m'n opa was de stier.